

[Øllgaard]

nedbringer den, vil der ske det, at en række kreditorer må sige: desværre, når den pågældende debtors økonomi ikke er forbedret, må vi lade sagen gå sin gang: tvangsauktion.

Hr. Bjørn Poulsen anfægtede heller ikke, at i tusindvis af landmandsfamilier vil komme til at køre alt for tungt rent økonomisk, medmindre der bliver gjort noget ved dette bestemte højrenteproblem.

(Kort bemærkning).

Bjørn Poulsen (SF):

Jeg ville ønske, at både hr. Collet og hr. Øllgaard havde haft de samme følelser over for beskæftigelse og lignende i 1980, 1981 og 1982, for så havde dette problem været løst. Det, man hele tiden har kørt på, er, at disse kortsigtede løsninger skulle klare problemet. En til to gange om året har vi herindefra givet nogle rentetilskud, lavet nogle gældssaneringsændringer og lignende, og det gør man af hensyn til beskæftigelsen.

Så kommer man på den sidste dag i folketingets samling og synes, at alle vi andre er nogle grimme mennesker, mens man igennem 3 år ikke har gjort en døjt for, at den beskæftigelse skulle bevares eller øges. Det er hykleri af rang.

(Kort bemærkning).

Collet (KF):

Jeg må på det bestemteste afvise, at jeg skulle synes, at hr. Bjørn Poulsen er et grimt menneske, tværtimod finder jeg hr. Bjørn Poulsen særdeles sympatisk. Men når det gælder spørgsmålet om at redde beskæftigelsen, er der mange måder at gøre det på, og den mest effektive måde er, at man sørger for, at der er tilstrækkelig egenkapital i landbruget.

Hvad er det, man går konkurs af? Det er af mangel på penge, så enkelt er det. Derfor er det vigtigt, at man sørger for at få sænket renten, og at man får sænket skatterne, således at de ligger på samme niveau som for udenlandske landmænd, altså for landmænd i det øvrige EF. Det er her, vi skal sætte ind. Hvis hr. Bjørn Poulsen, som det pæne menneske han er, vil være med til at arbejde efter denne læst, ser vi det da meget gerne.

(Kort bemærkning).

Bjørn Poulsen (SF):

Hvis hr. Collet tror, vi kan klare landbrugets problemer ved at fjerne jordskatterne, tager han fejl, for vi har efterhånden fået så mange tal på, at det kan vi heller ikke. Det eneste, der kan klare dansk landbrug, er helt naturligt, at man får en kapital, der ikke er for dyr. At man også meget gerne skulle have en større egenkapital, kan vi hurtigt blive enige om. Det, der nok er problemet, er, at vi er meget uenige om, hvorledes den kan fremskaffes. Men der er da ingen tvivl om, at vi fra vores side også gerne vil være med til at se på spørgsmålet om, hvor megen kapital man bør have. Det har vi gerne villet være med til tidligere; vi har bare været meget uenige, ikke mindst med de konservative med hensyn til, hvorledes den skal fremskaffes. Det var bl. a. derfor, vi kom med forslaget om fjernelse af etableringskonti og lignende.

Men der er én ting, man stadig væk skal huske, og det er, at dette måske løser nogle problemer for nogle få landmænd; det ændrer måske et underskud fra minus 150.000 kr. til minus 70.000 kr. Det er det, vi taler om. Så jeg synes ærlig talt, det er for sørgeligt at sige, at det skulle ændre noget, og at det skulle medføre, at der ikke kommer så mange tvangsauktioner. Det kan gældssaneringsloven lige så godt klare, og den klarer det måske endda bedre for den enkelte landmand, ikke mindst hvis der kommer akkorder med ind i billedet. Det, det drejer sig om herindefra, må vel være, at vi klarer problemet for den enkelte landmand måske et års tid frem i tiden, men også for hans kreditorer, så de også får pengene tilbage.

Det er det, der er forskellen på den måde, der foreslås, og den opfattelse, vi har af tingene. At lade dem, der har siddet og tjent på landbruget i mange år, være med til at betale landbrugets krise, ville være rimeligere.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hr. Øllgaard for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Øllgaard (V):

Jeg vil bare glæde mig over, at hr. Bjørn Poulsen nærmer sig en forståelse af problemet, nemlig at den rentesaneringslov, det